

پرسش ۷۸۸: آیا کسی که ریشش را می‌ترشد، شهادتش صحیح است؟

السؤال / ۷۸۸: بسم الله خير الاسماء والسلام على خير الانبياء محمد وعلى الله والائمه والمهديين وسلمًا تسلیماً اتقدم سیدی بسؤال الا وهو (هل ان حلق اللحية لا تقبل شهادته بالإسلام وما حكم من شهد على زبحة وهو حلق للحية هل يعد الزواج لاغ وارغب بمعرفة هل حلاقة اللحية حرام ام لا وما هو الجائز من حلقاتها ان كان محرباً؟ ولكم منا جزيل الشكر وفائق الاحترام وجعلنا الله من انصاركم المخلصين).

بسم الله خير الاسماء. والسلام على خير الانبياء محمد وعلى الله والائمه والمهديين و سلم تسلیماً. آقای من! پرسشم را تقدیم می‌کنم. اینکه آیا کسی که ریش خود را از ته می‌ترشد، گواهی اش به اسلام پذیرفته نمی‌شود؟ حکم کسی که بر عقد و ازدواج حاضر می‌شود در حالی که ریش خود را تراشیده است، چیست؟ آیا ازدواج با او باطل و بی‌ارزش است؟ می‌خواهم بدانم تراشیدن ریش، حرام است یا خیر؟ اگر حرام است، تراشیدن جایز آن، چگونه است؟

بهترین تشکرات و برترین احترامات ما به شما. خداوند ما را جزو انصار مخلص شما قرار دهد.

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم
والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد والأئمة والمهديين
وسلم تسلیماً.

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم
والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد والأئمة والمهديين وسلم
تسلیماً كثيراً.

وَفِقْمَ اللَّهِ وَسَدَدْ خَطَاكُمْ، حَلَاقَةُ الْمَحِيَّةِ مِنَ الْلَّمْ وَلَيْسَتْ مِنْ كَبَائِرِ الذُّنُوبِ الَّتِي يَعَاقِبُ عَلَيْهَا بِالنَّارِ، نَعَمْ هِيَ تَسْبِبُ سُلْبَ التَّوْفِيقِ مِنَ الْإِنْسَانِ

(الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرِ الْأَثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَّ إِنَّ رَبَّكَ وَاسْعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأْتُكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى) [النَّجْم: 32]

وَالْمُؤْمِنُ عَمُومًا يُحْكَمُ بِعِدَالَتِهِ وَلَا يُحْكَمُ بِفَسْقِهِ وَعَدْمِ عِدَالَتِهِ إِلَّا إِنْ عِلْمَ بِأَرْتَكَابِهِ كَبِيرَةٌ مِنْ مَحَارِمِ اللَّهِ أَوْ انتِهَاكِهِ لِمَحَارِمِ اللَّهِ وَاستِخْفافِهِ بِهَا وَكَمَثَالِ تَسْقُطِ عِدَالَتِهِ لَوْ عِلْمَ أَنَّهُ شَرَبَ خَمْرًا أَوْ ارْتَكَبَ فَاحْشَةَ الزِّنْيِّ، وَتَعُودُ عِدَالَتِهِ لَوْ عِلْمَ أَنَّهُ تَابَ مِنْ هَذِهِ الْكَبِيرَةِ، وَلَا تَسْقُطُ عِدَالَتِهِ لِمَجْرِدِ أَنَّهُ حَلَقَ لِحِيَتِهِ أَوْ سَمِعَ غَنَاءً أَوْ مَا شَابَهَ مِنَ الْلَّمْ مِنَ الْمُحَرَّمَاتِ، بَلْ لَابِدُ أَنْ يَكُونَ أَيْضًا يَكْرَرُ ارْتَكَابَ هَذِهِ الْحَرَامِ مُسْتَخْفَأً بِمَحَارِمِ اللَّهِ غَيْرَ مُبَالِغٍ أَنَّهُ يَتَعَدَّ حَدَّوْنَ اللَّهِ بِهَذِهِ الْفَعْلِ.

خداؤند به شما توفیق دهد و گام‌هایتان را استوار بدارد. از ته تراشیدن ریش، جزو گناهان صغیره است و از گناهان کبیره‌ای که با آتش عقوبت شود، نمی‌باشد. آری، باعث سلب توفیق از انسان می‌گردد: (کسانی که از گناهان بزرگ و زشتی‌ها اجتناب می‌کنند مگر لغزش‌هایی کوچک، بدانند که آمرزش پروردگار تو وسیع است، و او به شما آنگاه که از زمین بیافریدتان و آنگاه که در شکم مادرتان پنهان بودید، آگاه‌تر است. خویشتن را بی‌گناه مپندازید او است که پرهیزگاران را بهتر می‌شناسد) ([88]). به طور کلی ما حکم به عدالت مؤمن می‌کنیم نه فسق و عدالت نداشتن او؛ مگر اینکه به مرتكب شدن گناه کبیره‌ای از حرام‌های خداوند توسط او یقین پیدا کنیم یا اینکه به محaram خداوند بی‌احترامی کند و آنها را سبک بشمارد؛ به عنوان مثال، اگر یقین پیدا شود که شرب خمر داشته یا مرتكب عمل زشت زنا شده است، عدالت او از بین می‌رود و اگر به توبه‌ی او از این گناه کبیره یقین پیدا شود، عدالت‌نش باز می‌گردد. به مجرد تراشیدن ریش توسط کسی یا گوش دادن به غنا یا گناهان صغیره‌ی شبیه آن، عدالت شخص از بین نمی‌رود؛ بلکه باید انجام دادن این حرام و بی‌احترامی و کوچک شمردن

و بی مبالغاتی او به حرام‌های خداوند تکرار شود و اینکه با این عملش از حدود خداوند تجاوز کرده باشد.

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

أحمد الحسن - صفر / ١٤٣٣ هـ

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

احمدالحسن - صفر ١٤٣٣ هـ

.32 - نجم: [88]